

דף שבועי

בס"ד

פרשת אמר, תשפ"א, מספר 1416

המעמד המכונן של המספר שבע ופלא הגימטריות בערכי שבע שמואל יניב

שבת בדיברות הראשונות (שמ' כ:יא)
 "כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת" = $7*23$ = חיה = 23
 "הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם" = $37*7*6$ = יחידה = 37
 "בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי" = $7*65$
 "עַל כֵּן בֵּרַךְ" = $14*14*2$
 "ה' אֶת" = $7*61$
 "יּוֹם הַשַּׁבָּת" = $7*101$
 ("וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיְנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ
 ה' אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ") = $7*276*2$.

שבת בדיברות השניות (דב' ה:טו)
 "וַזְכַּרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּצֵאֲךָ ה'
 אֱ-לֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם" = $7*348$
 "בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֶעַ נְטוּיָה עַל כֵּן צִוְּךָ ה' אֱ-לֹהֶיךָ
 לַעֲשׂוֹת אֶת" = $7*298$
 "יּוֹם הַשַּׁבָּת" = $7*109$

מצוות שבת בפרשת המועדות (וי' כג:ב-ג)
 "דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" = $7*120$
 "וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי ה' אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם
 מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ" = $7*469$
 "אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי: שִׁשִּׁת" = $7*173$
 "יָמִים תִּעָשֶׂה" = $7*5*5*5$
 ("מִלְאָכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְתּוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ
 כָּל מִלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת") = $7*631$
 "הוא לה' בָּלֵל מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם" = $7*134$

הערה: הפרשייה הזו בקשר לשבת כוללת שני פסוקים ולכן היא פתיחה וחתימה כאחד, וכן מצוות השבת במקדש להלן.

שבת במקדש (במ' כח:ט-י)
 "וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תָּמִימִם" =
 $49*2 = 35*35*2 = 7*7*5*5*2$
 "וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת" = $7*218$
 "מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן וְנֹסֶכּוֹ. עֹלֹת שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ עַל
 עֹלֹת הַתְּמִיד וְנֹסֶכָה" = $7*7*13$

מצוות השבת בפרשת המן (שמ' טז:כז)
 "וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן הָעָם" = $7*19*6$
 "לִלְקֹט וְלֹא מִצָּאוּ" = $7*7*7$

ברור לכול שהמספר שבע זכה למעמד מכונן בתורה, שהרי תכלית ששת הימים בשבת, ותכלית האומה בצאתנו ממצרים מעבדות לקבל תורה אחרי שבעה שבועות, ושמיטה בשביעית, ויובל אחרי שבע שבתות שנים הוא מימוש התיקון.

להלן נבקש להוכיח שהתורה, בבקשה להעצים את מעלת השבע, בטאה זאת בכך שבמקום שנזכר בלשון התורה מצווה הכרוכה בספרה שבע, ערכן של המילים הוא על בסיס שבע, וביטוי זה בנוי גם לתפארת הפלא. קוצר הגיליון מכתוב לנו צמצום, ולכן נכתוב מעט על שמיטה ויותר על שבת, שהכתוב בקודש יחד לה שבע פרשיות.

"שֶׁבַע שַׁבָּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים" (וי' כה:ח) = $7*378$

("וַיְהִי לָךְ" = 77); ("יָמֵי שֶׁבַע שַׁבָּתֹת" = $220*7$)
 "הַשָּׁנִים" (שם:שם).

לָךְ + הַשָּׁנִים = $5*13*7$
 "שַׁבָּתֹת הַשָּׁנִים" (תשע = $7*110$); ("וְאֶרְבָּעִים" = $329 = 7*47$) "שָׁנָה" (וי' כה:ח).

"שַׁבָּתֹת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה" (וי' כה:ח) = $7*423$

"שֶׁבַע שַׁבָּעֹת תִּסְפֹּר" (דב' טז:ט) = $7*270$
 "וַיֵּצֵאוּ מִשָּׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים" (דב' לא:י) = $7*295$

"בְּמַעַד שָׁנַת הַשְּׁמִטָּה" (שם:שם) = 1225
 = 1225 = סכום המספרים 1-49

ובמילוי של שם כל אות = $7*575$
 "בְּחַג הַסְּכוּת" (שם:שם) = $7*72$

להלן הפסוקים החותמים את פרשיות השבת, שכל אחד מהם – ערכו מתחלק בשבע.

שבת (בר' ב:ג)
 "וַיְבָרַךְ = $7*34$ מִלְאָכְתּוֹ = $7*71$

"וַיְבָרַךְ אֱ-לֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו
 שַׁבַּת מְכַל מִלְאָכְתּוֹ" = $7*7*68$

"אֲשֶׁר בָּרָא אֱ-לֹהִים לַעֲשׂוֹת" = $7*19*12$

("וַיְבָרַךְ אֱ-לֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו
 שַׁבַּת מְכַל מִלְאָכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱ-לֹהִים לַעֲשׂוֹת")
 במילוי של שם כל אות = $7*1503$

* הרב שמואל יניב, גבעת שמואל.

ברוחניותם. הדבר הנחוץ ביותר לאדם הוא האיזון שיבנה את העולם; שביל הזהב (נבאר זאת בהמשך). אך קודם לכן נראה שהמספר 7 מאזן את כל המערכת בצד המספרי. נשים לב לנקודות הבאות שבהן באה לידי ביטוי תכונתו של המספר 7 לשמש מאזן, ולפיכך הוא מצוי בין הקצוות. "מספר ראשוני" הוא מספר שמתחלק בעצמו וב-1. והנה, חיבור המספרים הראשוניים הקטנים מ-7: סכום המספרים $1+2+3+5=11$, ומספר 7 מצוי בתוכם, בין המספרים הללו לבין המספר 11. מספר 7 הוא בלתי זוגי, וחיבור המספרים הבלתי זוגיים הוא: $1+3+5=9$. אחרי 7, המספר הבלתי זוגי הבא הוא 9, ונמצא ש-7 ממוקם ביניהם. הכפלת כל המספרים שלפני 7, זה בזה, נותנת: $1*2*3*4*5*6=720$, והכפלת המספרים שאחריו נותנת גם היא $720=10*9*8$. אם כן, המספר 7 הינו באמצע ממש, מפני שיעודו ומהותו לאזן.

כאשר אנו מקיפים מטבע עגולה במטבעות זהות לה בגודלן, מוצאים אנו ש-6 מטבעות יקיפו אותה בשלמות $1+6$. בדומה לכך, למבנה של מגן דוד ישנן שש כנפיים שניתן להכניסן ולצרפן באופן מושלם לצורה הנותרת ביניהן, כשהן צמודות זו לזו. כך מגן דוד – תוכו כבדו. נמצא שיש מרכז פנימי המתגלה כלפי חוץ ב-6. הקובייה כוללת גם היא, באורכה רוחבה וגובהה, 6 צלעות, והנפח הוא הממד 7. הביטוי החומרי מסומל ב-6, והנפח הוא הביטוי הרוחני הפנימי. מספר שבע הינו סולם מוצב ארצה ב-6 חלקיו, שלביו, וראשו מגיע השמימה, ומלאכי א-להים עולים ויורדים בו; יורדים לעלות מארץ לשמיים, לתת בסיס לשמיים. הספרה 7 מציינת את תקוותו של האדם, בעל הגוף החומרי, להיות משמעותי. ונסיים ברמז נאה. 'שבוע' בגימטרייה $378 = 7 * 54$ מנין פרשיות התורה, בדיוק. הגויים מצאו כי מספר זה חביב, ולפיכך אימצו מחזור של שבעה ימים בסגנונם שלהם. היהדות מבקשת שלא לשקוע בטבע החומרי אך גם לא להתנתק מהטבע כמלאכים, אלא לאזן; לשלב את הטוב החומרי במצוות עונג שבת, עם השביתה מחיי המלאכה והחומר. שירה תורה תפילה, וקראת לשבת עונג.

הדף השבועי מופץ בסיוע קרן הנשיא לתורה ולמדע, ומופיע גם באתר המידע של אוניברסיטת בר-אילן בכתובת:
<http://www1.biu.ac.il/parasha2>
 כתובת דוא"ל של הדף: dafshv@mail.biu.ac.il
 ניתן לפנות לכתובת זו ולקבל את הדף מדי שבוע בדוא"ל.
 f [הדף השבועי - אוניברסיטת בר אילן](#)
 יש לשמור על קדושת העלון

עורך: ד"ר צבי שמעון
 עורכת לשון: רחל הכהן שיף

גם הפסוק הפותח את הפרשה הבאה (שם:כח), הנספחת לפרשת המן, ערכו הוא על בסיס 7 ו-13:
 "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עַד אָנֹכָה מְאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר" = $7*270$

"מִצְוֹתַי" = $7*13*6$ "וְתוֹרַתִי" = $7*146$
 ערכם של שבעת הפסוקים אחריו מבוסס גם הוא על בסיס שבע $7*4479 = 31353$

מצוות שבת: ושמו בני ישראל (שם' לא:א)
 הפסוק מחולק ל-4 פסקאות, שבכל אחת מהן סיכום הגימטרייה של המילה הראשונה והאחרונה, חלקי שבע.

"בְּיַמֵּי וַבַּיּוֹם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא" = $7*166$
 בְּיַמֵּי + הוּא = $7*12$
 "לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה'" = $7*243$
 לְעֹלָם + ה' = $14*14$
 "אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וַבַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי" = $7*7*40$
 אֵת + הַשְּׁבִיעִי = $7*19*6$
 שְׁבַת וַיִּנְפֹּט" = $7*164$

שבת: מצוות לא תעשה (שם' לה:ג)
 "לֹא תַבְעֲרוּ אֶשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבַת" = $13*7*29$

אֶשׁ = $43*7$ - מִשְׁבְּתֵיכֶם = $116*7$ - הַשְּׁבַת = $101*7$.
 שלושה המילים יחד = 1820 שהוא מספר הקדוש, מכיוון שהוא מניין שמות הו"ה שבכל התורה.
 לֹא תַבְעֲרוּ - בְּכָל - בַּיּוֹם = $7*13*4$

כאן בקשנו להוכיח, שיש ערך אמיתי לגימטרייה. שהרי אין זה סביר להניח, שכל שבעת הפסוקים החותמים את פרשיות השבת יהיו על בסיס שבע, בלא כוונת כותב התורה. נמצא א"כ שצירופי המספרים המדויקים אינם שעשועים, כי אם אמת מוכחת.

למה זה נעשה? על כך כתבנו ב-13 הכרכים של "צפונות בתורה", ונפרט מעט.

מה משמעותו של המספר 7 שדווקא באמצעותו באה מצוות השבת לביטוי ולהעצמה? מסגרת המספרים העברית בנויה לפי תבנית 10. בעשרה מאמרות נברא העולם, הכתוב מכנה את הדיברות: עשרת הדיברות, וכן עשר המכות, עשרה דורות מאדם ועד נח ומנח לאברהם וכו'. כל המספרים מ-1 עד 10 מתחברים לסכום עד 10 באופן כלשהו, חוץ מהמספר 7. כך: $2=1+1$, $2=2+2$, $3=3+3+3$, $4=4+4$, $5=5+5$, $10=10$. רק מספר 7 נותר בלא חֵבֵר, כמספר אציל.

המספר 7 הוא ייחודי. הוא קונה את מעלתו הרוחנית מעצמו, מעצמיותו הפנימית, כמו שלימדונו חז"ל על אברהם שנקרא עברי על שום שכל העולם מעבר אחד והוא מהעבר השני. לא כמו העולם, הכולל פרטים בעדר, וכל פרט מותנה בשיתוף זולתו, ובכך הוא מקבל את משמעותו.

נראה שייחודו של המספר 7 באיזון. דהיינו, למזג רוחניות וגשמיות בהליכות חיינו ובחיי רוחנו, ובזאת נזכה להיות עם סגולה מיוחדים